

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань прав людини, деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій у Донецькій, Луганській областях та Автономній Республіці Крим, міста Севастополя, національних меншин і міжнародних відносин

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-49-02

Борисенко Ю.Ю.

Шановна Юліє Юрївно!

Ініційована Вами петиція до Верховної Ради України «Прийняти закони, які повинні захищати від знущання на роботі, булінга, дискримінації жінок, одиноких матерів, дискримінації за віком людини» - не набрала необхідної кількості голосів на свою підтримку (дата публікації - 15.03.2021; дата завершення збору підписів - 16.06.2021; кількість підписів - 16).

У відповідності до частини десятої статті 23¹ Закону України «Про звернення громадян» після завершення строку збору підписів ініційована Вами петиція за дорученням Першого заступника Голови Верховної Ради України була передана до Комітету з питань прав людини, деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій у Донецькій, Луганській областях та Автономній Республіці Крим, міста Севастополя, національних меншин і міжнародних для розгляду як звернення громадян.

Стосовно порушених Вами питань в межах предметів відання Комітету інформуємо Вас про таке.

В Україні сформовано та діє законодавство у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, запобігання та протидії дискримінації, в тому числі дискримінації у сфері праці.

Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» (прийнятий 8 вересня 2005 року) визначає основні напрями державної політики щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, зокрема, утвердження гендерної рівності; недопущення дискримінації за ознакою статі; запобігання та протидію насильству за ознакою статі, у тому числі всім проявам насильства стосовно жінок; забезпечення рівної участі жінок і чоловіків у прийнятті суспільно важливих рішень; забезпечення рівних можливостей жінкам і чоловікам щодо поєднання професійних та сімейних обов'язків; підтримку сім'ї, формування відповідального материнства і батьківства; захист суспільства від інформації, спрямованої на дискримінацію за ознакою статі.

Закон України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні» (прийнятий 6 вересня 2012 року) визначає організаційно-правові засади запобігання та протидії дискримінації з метою забезпечення рівних

можливостей щодо реалізації прав і свобод людини та громадянина. Статтею 6 даного закону встановлено, що форми дискримінації, зокрема, пряма та непряма дискримінація, підбурювання до дискримінації, пособництво у дискримінації, утиск, з боку державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, юридичних осіб публічного та приватного права, а також фізичних осіб забороняються.

Також Верховна Рада України 12 листопада 2015 року схвалила Закон «Про внесення зміни до Кодексу законів про працю України щодо гармонізації законодавства у сфері запобігання та протидії дискримінації з правом Європейського Союзу», яким статтю 2-1 Кодексу законів про працю України викладено в такій редакції: "Забороняється будь-яка дискримінація у сфері праці, зокрема порушення принципу рівності прав і можливостей, пряме або непряме обмеження прав працівників залежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, гендерної ідентичності, сексуальної орієнтації, етнічного, соціального та іноземного походження, віку, стану здоров'я, інвалідності, підозри чи наявності захворювання на ВІЛ/СНІД, сімейного та майнового стану, сімейних обов'язків, місця проживання, членства у професійній спілці чи іншому об'єднанні громадян, участі у страйку, звернення або наміру звернення до суду чи інших органів за захистом своїх прав або надання підтримки іншим працівникам у захисті їх прав, за мовними або іншими ознаками, не пов'язаними з характером роботи або умовами її виконання".

18 грудня 2018 року Верховна Рада України прийняла Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу (цькуванню)», який спрямований на захист прав дітей, а також інших осіб, які працюють у закладах освіти, визначає поняття булінгу, шляхи протидії цьому явищу та встановлює адміністративну відповідальність за булінг, приховування випадків булінгу педагогічним, науково-педагогічним, науковим працівником, керівником, або засновником закладу освіти.

Окрім цього на розгляді Верховної Ради України знаходиться проекту Закону України про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо протидії мобінгу, рестр.№4306, метою якого є захист учасників трудових відносин від різних форм мобінгу і встановлення адміністративної відповідальності за такі дії. Мобінгом пропонується визначити діяння учасників трудових відносин, які полягають у психологічному, фізичному, економічному насильстві, у тому числі із застосуванням засобів електронних комунікацій, що вчиняються стосовно працівника підприємства, установи, організації незалежно від форми власності, виду діяльності і галузевої належності, а також осіб, які працюють за трудовим договором з фізичними особами або особами, які працюють за трудовим договором з фізичними особами стосовно інших учасників трудових відносин з метою приниження їх людської гідності за певними ознаками, створення стосовно них напруженої, ворожої, образливої атмосфери та/або примушування учасника трудових відносин до зміни місця роботи.

Головним з підготовки до розгляду даного законопроекту визначено Комітет з питань правоохоронної діяльності.

Отже, Верховна Рада України послідовно працює в напрямку формування законодавства у сфері захисту прав людини та запобігання і протидії дискримінації.

З повагою

Голова Комітету

Д.В.ЛУБІНЕЦЬ

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: ЛУБІНЕЦЬ ДМИТРО ВАЛЕРІЙОВИЧ
Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA10400000056B95E006410C901
Дійсний до: 02.11.2021 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 04-25/17-2021/206832 від 23.06.2021

557565